

Tăcerea ta

Beatrice Lohmuller

Mă-ntreb mereu de ce taci tu ființă ciudată
Încerc să te uit, dar n-am să pot niciodată;
E greu un chip să uiți, închizându-ți ochii,
Ieri, a te-ndepărta vroiai și azi, din nou te-apropii.

Nu te juca cu sufletul copilului, ce-n inocența lui
Nu ți-a cerut nimic, nu te-a rugat să te supui;
Și tăcerea-i un răspuns, dar unul dureros,
Nu vreau să te uit, dar nici de-aș vrea, nu pot.

Mă lasă să-mi fac jocul! Lasă-mă să te iubesc!
Nu mă respinge iar! Nu vrei să te iubesc?
Atunci, spune-mi că renunți! Ori, că vei lupta!
Tăcerea mă distruge, și e doar vina ta.
2008